

hun ikke havde været Opdragerinde. Den Karakter, som hele denne Sag har antaget, hele den rejste Bevægelse skyldes netop, at man fra den Side, som det ærede Medlem for Kellerup repræsenterer, straks mødte ethvert Angreb paa „Hebron“, ikke med Mistro, men med den stærkeste Forfølgelse. Man erklærede rent ud, at alt, hvad der var fremkommet, var Usandhed. Naar man saa stærkt tog Fru Bransholms Parti, tvang man mig til at søge at tilvejebringe yderligere Oplysninger, der kunde vidne om, hvor stærkt berettiget det Angreb var, jeg paa første Haand rettede. Det er saare betegnende, at i den By, hvor Fru Bransholm har haft hjemme i en Aarrække, i Viborg, har „Viborg Stiftstidende“ iagttaget en fuldkommen reserveret Holdning overfor Fru Bransholm, thi der er i Viborg By uden Hensyn til, hvor Folk have hjemme i Samfundsklasser og Politik, kun een Mening, og det er den, at Fru Bransholm var abnorm, og den Maade, hvorpaa hun levede sit Liv deroppe, var forargelig baade i Skolen og i det daglige Liv. Og saavel i Handbjerg som i Struer vil man vidne det samme. Derfor staar jeg tryk og stærk i denne Sag hos den Befolkning, der kender Fru Bransholm. Det er den Presse, som har staaet paa Fru Bransholms Side, der har gjort hende en Bjørnetjeneste. I Stedet for at falde over mig og reducere Angrebene til ingen Verdens Ting, skulde man have undersøgt. Men man indskrænkede sig til at spørge Fru Bransholm, og hun forsvarede sig selv.

Nu siger den højtærede Justitsminister i Anledning af min Bemærkning om, at Fru Bransholm har erklæret til en hel Mængde Journalister, at Pigerne aldrig have siddet mere end 2 Dage i mørk Arrest: Ja, Bladene meddele saa meget. Men det har staaet i „Dannebrog“ og i en Række af andre Blade. Fru Bransholm har aldrig dementeret det, hun har Gang efter Gang hævdet, og de ærede Medlemmer, der repræsenterer de paagældende Kredse deroppe og hele Egnen deroppe, vide, at det altid har været et meget stærkt Argument fra hendes Side, at hun aldrig har holdt nogen Pige i mørk Arrest mere end to Timer. Det kan ikke reduceres til noget, som Bladene have fundet paa. Naar nu Justitsministeren vil gøre gældende, at det ikke er sikkert, at hun har sagt det, henviser jeg til, at alle de Personer i dansk Journalistik, der overfalde mig og forfølge mig i denne Sag, have skrevet det, og Ministeren vil vel ikke

paastaa, at de i den Grad skulde fare med Usandhed. Det har staaet i Højre-, Venstre- og moderate Blade, og Fru Bransholm har søgt meget stærkt at fremkalde den Opfattelse, at hun aldrig har holdt Pigerne i mørk Arrest i flere Dage. Det er, hvad jeg har villet konstatere, og nu vise Forhørsakterne, at jeg har Ret.

Nu siger den højtærede Justitsminister, at mørk Arrest benyttedes ikke, den var jo forbudt i Loven. Ja, jeg har gjort opmærksom paa ved mine Møder og i Pressen, at den ikke er bleven benyttet, efter at Børnehjemsloven traadte i Kraft, da det saa var hende forbudt at anvende mørk Arrest. Men de Kvinder, der kunne udpønske den Tanke at holde Børn indespærrede i mørk Arrest i Dage og Nætter paa indskrænket Kost og nægte dem Drikke, som hun ifølge Forhørsakterne har gjort, er ikke egnet til at være Leder af en Opdragelsesanstalt. Naar Overinspektøren ved, at hun har haft mørk Arrest, og desuagtet ikke forhindrer hende fra i Fremtiden at have med Børneopdragelse at gøre, er det en Anklage mod denne Mand.

Den Beskyldning, som jeg har rejst mod Fru Bransholm, at hun overfor Piger, der vare løbne fra deres Pladser, naar de vare blevne slaaede af deres Husbond, havde anvendt Ris, naar de kom til „Hebron“ og sat dem i Arrest, har ifølge Forhørsakterne vist sig at være fuldkommen rigtig. Jeg sagde i min Tale forleden Dag, at jeg fandt en meget væsentlig Anklage heri. Nu svarede Justitsministeren i Gaar: Ja, men den paagældende unge Pige, hende, der tjente hos Jens Hansen, Gimsinge, fortalte jo ikke Fru Bransholm, at hun var bleven slaaet. Hvor kunde Fru Bransholm saa vide noget om det? Ærede Medlemmer af Reformpartiet og Justitsministeren, der her tale om Uvederhæftighed fra min Side, ere selv uvederhæftige. Justitsministeren er ganske uvederhæftig. Han søger her at give det Udseende af, at denne unge Pige ikke har fortalt noget til Fru Bransholm. Det fremgaar af Forhørsakterne, at hun har sagt til Fru Bransholm, at hun havde en daarlig Plads, men ganske vist ikke, at Husbonden har været sjofel overfor hende. Men Justitsministeren giver det Udseende af, at Pigen ingen Ting har fortalt. Det fremgaar jo af Forhørsakterne, at hun har fortalt, at det var en daarlig Plads, og da hun har fortalt, at det var en daarlig Plads, hvad gør saa Fru Bransholm? Hun riser hende, lader hende komme i mørk Arrest, og der bliver hun